

Vsaka slovenska hiša dopisuje na dopisnicah Sv. Cirila in Metoda. — Na vsaki pošti samo en dinar

Japonsko-kitajska vojna.

Japonci na pohodu proti Nankingu

Po japonskih zmagah v Šangaju in po obširni okolici so usmerili Japonci svoj vojni pohod na Nanking, kjer je bil do nedavnega sedež kitajske vlade. Da bodo Japonci kmalu gospodarji v Nankingu, nam najbolj jasno dokazuje spravljane kitajskega zlata na varno. V London je že bilo odpeljanega za več milijonov funtov kitajskega zlata. Kitajci bodo poslali večje količine svojega zlata tudi v Ameriko. Dne 16. novembra so že bile prekinjene vse zveze z Nankingom in Sučovom, katerega so povsem razdejale japonske letalske bombe. Vesti, da se bližajo japonske čete z nezadržno silo kitajski prestolici, so preplašile nankinško prebivalstvo, ki beži iz mesta. Vlada je še vztrajala omenjenega dne v Nankingu, iz katerega so odpotale ta dan oblasti arhive.

Po poročilih od 17. novembra iz Šangaja pa je že bila nankinška vlada na tem, da preseli svoje urade, razen vojnega ministrstva, ki bo še vztrajalo v Nankingu. Ministrstva za zunanje zadeve, za finance in narodno zdravje so se preselila v Hankov, odnosno v Jan, druga ministrstva s senatorji pa v mesto Čunking v pokrajini Sečuen. Mesto Čunking bo proglašeno za prestolico. Odpotovala bodo vsa poslaništva, ki so že poslala svoje podanike v Šangaj na ladjah.

Kitajske čete severozapadno od Šangaja imajo povelje, da morajo zadrževati prodirajoče Japonce, a bodo kitajske tehnične čete izpopolnile utrdbe nove obrambne črte, ki se razsteza 20 km jugovzhodno od Nankinga. Okoli mesta Nanking samega građe strelske järke, katere utrjujejo po najbolj modernih načelih. Pričakujejo, da bo tu ena največjih bitk, odkar so izbruhile sovražnosti med Japonsko in Kitajsko. Japonci pošiljajo neprestano nove čete v Šangaj. Računajo, da šteje sveža japonska vojska, ki bo vsak čas na potu proti Nankingu, nad četrto milijona vojakov.

S severno-kitajskega bojišča

Na severnem Kitajskem se bijejo boji v pokrajini Šantung. Japonske prednje straže so bile 16. novembra samo neznatno oddaljene od šantunske prestolice Tinan. Japonci prodirajo v osrednje province Šantung v dveh kolonah, ki se pomikata vzdolž železniške proge Tiencin—Tukov in bosta kmalu pri Rumeni reki, preko katere so Kitajci že razstrelili železniški most, ki je dolg 1250 metrov.

Proti trdi stolici in hemoroidom, spremljanim s pritiskom krvi, močnim utripanjem srca, glavoboru, je naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica že davno preskušeno domače sredstvo.

Prava

FRANZ - JOSEFOVA

voda deluje milo in zanesljivo odpira, a poleg tega niti v zastarelih primerih ne odreče.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Nemoralna slika. Škof na otoku Krku g. dr. Josip Srebrnič je poslal 4. novembra Sokolskemu društvu na Rabu z ozikom na sliko, objavljeno v »Sokolskem glasniku«, naslednje pismo: »Zadnja številka Sokolskega glasnika prinaša sliko pod naslovom 'Naraščajnice Sokolskega društva Rab'. Slika, kakor tudi vse slične, ki se v Sokolskem glasniku zadnji čas vedno bolj pogosto objavljajo, so vsled nagate pravo izzivanje za vsakega, ki kaj drži do krščanske morale v javnosti in posebej do krščanske vzgoje naše dobre ženske mladine. Ker spada na sliko predstavljena mladina v Rab v krški škofiji, kjer je domače prebivalstvo svoje častite krščanske navade v vedenju, nočnji in nastopu vedno visoko spoštovalo ter jih tudi danes spoštuje, smatram za svojo sveto dolžnost, da najodločnejše protestiram zoper poguben način vzgoje ženske mladine, ki ga hoče Sokolsko društvo Rab na svojem področju uvesti. Ta način hudo žali in spodkopava krščansko sramežljivost, ki je eden izmed temeljnih pogojev za čistost duše in srca. Slika 'Naraščajnice Sokolskega društva Rab' predstavlja pred vso javnostjo takšne načine nastopa, ki so protivni krščanskemu nauku, da mora biti človeško telo hram in nosilec božji. Take načine obsojam iz dna duše ter bom vse potrebno storil, da bodo med našim katoliškim ljudstvom žigosani kot nekulturni in sramotni. Niso nič drugega kot import brezverskega tujstva in del tistih vzgojnih sestavov, ki ne spoštujejo ne v celoti ne v podrobnostih božji in krščanski zakon. V te vzgojne sestave tudi spadajo metode, ki zavestno ali nezavestno gazi in rušijo dekliško sramežljivost, katere je najodličnejša vrlina krščanskih deklet v našem narodu.«

Propovednik nemške čistokrvnosti. To je gospod Rosenberg, eden izmed glavnih idejnih voditeljev nemškega narodnega socializma, proglašen od samega g. Hitlerja za preroka narodno-socialistične stranke. Rosenberg je zagrizen nasprotnik krščanstva, zlasti katoliškega, ter propoveduje neko nemško religijo, ki izvira iz čistokrvne nemške rase. Gorak je tudi židom,

BATERIJE CROATIA

žepne anodne-ogrevače, izdeluje samo domača tvornica

IVAN PASPA I SINOV
ZAGREB, NOTURŠKA 69

o katerih je nedavno v svojem govoru v radiu izjavil, da so se vedno postavljali na čelo tistih množic, ki so težile za rušenjem in uničenjem evropske civilizacije. Pričakovati bi torej bilo, da je ta goreči propovednik poganškega plemenskega nauka v resnici tudi čistokrvni Nemec po svojem pokolenju. Pa ni tako. Dr. Oton Luv, ravnatelj državnega arhiva v Revalu (v Estoniji), in Franc Szell, novinar v Kausasu (v Litvi), sta zbrala dokaze, da je Rosenberg potomec slovansko-romansko-mongolsko-židovske mešanice. Njegov ded Martin Rosenberg je bil po pokolenju Slovan iz Litve, mati Šarlota Siré je bila Francozinja, oče njegove stare matere je bil Mongol, stara mati njegovega drugega deda je bila židinja. Novinar Szell je poslal te dokaze nemškemu ministrom Göringu, Götelsu, Neurathu in Fricku z izjavo, da je pripravljen nastopiti dokaz resnice pred katerimkoli sodiščem. Če bi se preiskali tudi drugi voditelji nemškega narodnega socializma na kri, bi se ugotovile marsikatera zanimivosti.

Razsvetljenje zakonodavcev. V vele mestu Los Angeles v Severni Ameriki se je zbralo nad 40.000 ljudi na kongres, ki je razpravljalo o perečih zadevah sodobnosti. Na kongresu so tudi govorili škofje. Jako lep govor, ki je zbudil splošno pozornost in odobravanje, je imel nadškof Cantwell. V njem je med drugim obravnaval vprašanje zakonov in zakonskih odredb, ki jih zadnji čas izdajajo razne države zlasti na socialnem področju. Ti zakoni niso vsi dobri. Zato je nadškof pozval ljudstvo, naj moli, da bi Bog razsvetlil tiste, ki izdajajo zakone predvsem v socialnih zadevah. Veliko je tvarnih dobrin na svetu, ki jih je Bog dal za vse ljudi, veliko je blaga in bogastva, razdelitev pa je slaba. Dobri socialni zakoni naj skrbijo za boljšo razdelitev tvarnih dobrin in boljšo ureditev človeške družbe.

Franciškski katehet umrl

V frančiškanskem samostanu Matere milosti v Mariboru je preminul 18. novembra po daljšem bolehanju g. p. Anton Avbelj, katehet, pridigar in spovednik. Rodil se je v Ljubljani leta 1889 kot sin železniškega nadspovednika. Eden od njegovih bratov je umrl leta 1928 v naporni službi frančiškanskega misijonarja na Kitajskem. Dve sestrji sta bili učiteljici. Letos aprila mu je umrla sestra Ivanka in ta smrt je hudo potrla blagopokojnega, ki je prejel mašniško posvečenje leta 1912. Po končanem bogoslovju je bil eno leto katehet v Mariboru, nato eno leto v ljubljanskem Marijanišču, eno leto v Novem me-

stu in od tedaj neprestano do svoje mnogo prezgodnje smrti na deških šolah v Mariboru. Pri mladini je bil zelo priljubljen, samostanski družini je bil dober tovariš. Požrtvovalno je bil na delu kot spovednik, pridigar in 15 let je vodil Marijino družbo za gospe. Pogreb se je vršil zadnjo soboto popoldne iz frančiškanske bazilike na pobeško pokopališče. Pogrebne obrede v cerkvi je opravil škof dr. I. Tomažič, ki se je tudi v ganljivem govoru poslovil od rajnega. Po žalostinkah, katere so odpeli bogoslovci, se je pomaknil izredno dolg spreved iz cerkve na frančiškansko pokopališče. Pogreb je vodil g. p. dr. Heric, frančiškanski provincijal, ob asistenci g. župnika p. Valerijana in gvardijana od Sv. Trojice. Na pokopališču je govoril slovo v imenu učiteljstva in učencev g. učitelj Ramšak. — Blagi in dolgoletni vzgojitelj mladine, uživaj večno plačilo, samostanski družini naše sožalje!